

§ 1. 't Mooie taalbeeld misduid.

Bij twee keurige silhouetten van Dr. Bavinck en Dr. Bourget daguerotypeerde onlangs Dr. J. H. Gunning, van Utrecht, ook mij, maar dan als . . . *een Ezau*. Ganschelijk niet boos bedoeld. Eer integendeel komt hij er voor uit, dat hij opwellingen van sympathie voor mij kent, gelijk dit onlangs nog bleek in zijn recensie van mijn causerie : *Onze Eeredienst*. Maar . . . *ik ben een Ezau*. Zelfs heb ik een Ezau's *natuur*, en word daarom psychologisch in *dit* ruwe raam gezet: „Mijn hand is tegen allen, en aller hand is tegen mij.” Dit staat nu in Gen. 16 : 12 wel van *Ismaël*, en *niet* van Ezau, maar Ismaël was blijkbaar in Dr. Gunning's oog voor *mijn* doen nog een te malsche figuur. Ik moest, naar luid van onze Kanttekenaren, geschaduwd in 't beeld van iemand, „die iedereen zal tergen tot vechten en oorlogen en over zulks van anderen zal getergd worden.” En daarom moest Ismaël voor den veel ruiger, hariger en haniger Ezau de plaats ruimen. Niet eens zóó, alsof ik nu en dan een Ezau's aanvechting had, neen, maar derwijs boos, dat mijner een Ezau's *natuur* werd. Sterker nog: dat ik een half-Buddhistische *reincarnatie* van den echten Ezau werd, want hij schreef op 7 December j.l.: „Ezau-natuur *als hij is*.” En het moet wel zoo zijn. Immers, zonder hiervan af te weten, beleed ik den volgenden morgen zelf in de Tweede Kamer: „Nu begin ik gaarne met te erkennen, dat het wel schijnt, alsof hetzij mijn houding, hetzij mijn woorden, nu en dan een irriterende werking op anderen hebben”. Iets wat ik zelf verklaarde te willen betreuren, mits men het mij dan maar zei, en niet, er over mokkend, rancuneus langs mij heen liep.